

[Morten Lange.]

tinget, men i hvert fald ved behandlingen af den lønningslovsrevision, der kommer i 1962 — ganske overordentlig nøje at gennemgå, om statens betragtninger om værdien af det arbejde, der bliver udført inden for en lang række overordentligt ansvarlige hverv, som i øjeblikket er hensat til 3. lønningsklasse, ikke i allerhøjeste grad trænger til en arbejdsmæssig omvurdering og tilsvarende omvurdering, hvad angår lønnen.

På nuværende tidspunkt kan jeg kun sige, at vi har fået forelagt en meddelelse om, at lønningerne for tjenestemænd i hvert fald får en anstændig forhøjelse; men vi er fuldstændig klar over, at meget hurtigt må dette følges op af en analyse af spørgsmålet om, hvorledes det forholder sig med de laveste lønningsklasser, og om de virkelig får den betaling, deres arbejde er værd. Vi har vore alvorlige tvivl.

Bækgaard: Under indtryk af den seneste tids arbejdskonflikter helt op til i dag vil jeg egentlig gerne spørge: hvor længe skal — som det ærede medlem hr. Brodthagen udtrykte sig forleden dag — denne galeanstaltsopførsel fortsætte? Vi får mere og mere i lønninger og pension, uden at samfundets økonomi efter min mening giver grundlag herfor. Jeg tror sandelig, at de borgere, der lønnes og pensioneres efter tjenestemandsløven, skulle være de første til at sige, at nu må det gå den anden vej, vi ønsker ikke højere lønninger og pensioner. Jeg synes på den anden side ikke, tjenestemændene skal være sorteper. Jeg har indtryk af, at de ikke er fulgt med i de lønstigninger, der har været i de senere år, og jeg vil derfor gerne spørge: hvad agter regeringen at gøre på længere sigt?

Erik A. Jensen: Jeg vil gerne give det høje ting et lille billede af, hvad der i virkeligheden foregik i København i de tidlige morgentimer, idet jeg kan forstå, at flere ærede medlemmer har været inde herpå og stillet spørgsmål direkte til mig. Nu har jeg selv kun hørt spørgsmålene fra de ærede medlemmer hr. Holger Eriksen og hr. Viggo Hauch, men min redegørelse kan formentlig besvare spørgsmål, der er stillet herudover, og som jeg ikke har haft lejlig-

hed til at høre under min tilstedeværelse under demonstrationen nede på slotspladsen.

Forholdet er det, at vi for nogle dage siden i Dansk Postforbund har haft lønningsudvalgsmøde i forbindelse med de mange forhandlinger, der stundede til hos den højtærede finansminister om tjenestemandslønningerne, og navnlig om tidspunktets fremrykning for og fastsættelse af antallet af overenskomstportioner til tjenestemandstillingerne. Vi fik i de to dage, lønningsudvalget var samlet i Dansk Postforbund, en hel del telegrammer hovedsagelig fra københavnske tillidsmænd, som opfordrede vore forhandlere i Dansk Postforbund til at stå fast på det i dagspressen skitserede antal portioner. Jeg vil gerne allerede nu gøre opmærksom på, at den københavnske dagspresse må bære en stor del af ansvaret for den uro, der er bragt ind i navnlig det københavnske postområde; selv om jeg ved, at der, efter hvad der siges, i dag har været ca. 300 jernbanefolk til stede, så er det vel postbudenes vægning i dag, der navnlig optager de københavnske borgere.

Disse telegrammer, som bød Dansk Postforbund at stå fast, kom, som jeg sagde, hovedsagelig fra københavnske tillidsmænd fra de pågældende københavnske postkontorer, og samtidig med at de pågældende tillidsmænd havde afsendt disse telegrammer til Dansk Postforbund, telefonerede de til den københavnske afdeling af Københavns Postbudeforening og gjorde opmærksom på, at man havde tilstillet Dansk Postforbunds forhandlere telegrammer om at stå fast ved de kommende forhandlinger om henholdsvis 55, 57 og 60 portioner, som de københavnske dagblade havde været så venlige at oplyse om, samtidig med at man i den københavnske presse havde meddelt, at der ville blive mulighed for en 5 dages uge, hvilket jeg gør opmærksom på er blevet dementeret senere, men det har været med til at skabe en del uro.

Idet tillidsmændene i den københavnske afdeling understregede afsendelsen af deres telegrammer, gjorde de afdelingen opmærksom på, at man agtede på de pågældende postkontorer, for så vidt man ikke blev imødekommet med det antal portioner,